

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállítás:

Széchenyi-terem, a hídkaputól kimenet balra a 24. sz. alatti ház emeletében.

Kiadó hivatal:

Középutca, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 5 basó, a garmond sorát 1-ször 7 kr., 2-ször 6 kr., 3-szor 5 kr., s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Hirdetéseket felvételnek Bécsben Oppelk Alajosnál (Wollzeile 23. sz.) és Hansenstein és Voglernd (Wollzeile 9. sz.). Nyiteltéri cikkek sora után 20 kr. előleg befizetése mellett a szerkesztőséghez czimzendők. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.

Megjelen e lap hetenkint háromszor, u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt.
Előfizetési ár:
egész évre 12 ft, félévre 6 ft, évnegyedre 3 ft.

Előfizetési felhívás

a
„K. KÖZLÖNY”
october—decemberi folyamára.

Előfizetési ár:

Félévre 6 forint o. ért.
Évnegyedre 3 „ „ „
Egy hóra 1 „ „ „

Az előfizetési pénzek kiadó Stein János-hoz (bel-középutca Stein könyvkereskedése) küldendők, hol a pontos szétküldésről gondoskodva van.

Mint hogy a lapunk mellékletében közreadott törvényjavaslat a polgári pörrendtartásról, a jövő évnegyed alatt kerül országgyűlési tárgyalás alá; kiadónkkal akképp intézkedtünk, hogy évnegyedes új előfizetőink ezen munkálattal szintén megkaphassák. Sziveskedjenek ehhez képest t. új előfizetőink lapunk kiadó-hivatalánál megtenni megrendeléseiket.

A „K. Közlöny” szerkesztősége.

Kolozsvár, oct. 6. 1867.

Az országgyűlés újból összeült, s hazánk újjászervezésére nézve a legfontosabb kérdések várnak tanácskozásaira.

Kétségtelennek tartjuk azonban, hogy a higgadt tanácskozások közé a pártoknak harsza nagy mérvben fog vegyülni, a mire a felgondolhatott elő-manőverirozások az országgyűlés szünetelése alatt megtették.

E részben kiválólag nagy tevékenységet fejtett ki a szélsőbal párttörődék, mely Kossuth nagy befolyását saját előnyére megnyerve, magát ezáltal egy nagy tekintély nimbuszára állította, s így kezdett volt magának egyelőre némely megyéken is proselitát-kat szerezni, habár nem mondhatjuk, hogy igen nagy sikerrel, mert a mit egy pár megyében építeni tudott, azt a mérsékeltbb pártok ugyanazon megyékben összevetve erejüket pár nap múlva megsemmisítették.

Es erre lényeges befolyást gyakorolt a balközépnek is sok részben higgadt magatartása, mely semmi oly vállalkozást nem kívánt sem támogatni, sem kizsákmányolni, mely a pragmatica sanctión nyugvó polgári kötelezettségek határán túlsapongott. Egy szóval a balközép igyekezett egy közép álláspontot tartani meg a jobb-közép és szélsőbal között.

Belátjuk azonban, hogy a balközépnek köfáltörökosa volt a körülbelül 18 tagnyiból álló szélsőbal, mely hatalmas utcaszónoklatokban s hírlapi heves recriminációkban egy világhírű névnek hangzatosával vonva magára a közkíváncsiságot, teljes igyekezettel kívánta úgy a miniszteriumot, mint a jobb-középet depopularizálni, s Kossuth hatalmas cikkei az őt bálványozó nemzet előtt, még most is, midőn e nemzet kétségtelenül nyugalomra vágyik, midőn mindenki belátja, hogy a forradalom általi újabb vérvesztések halált okozhatnának a nemzetnek, varázs hatással bírtak, s habár a municipiumok a nemzetbe berögzött alkotmányos érzelménél, s a hozott törvények iránti engedelmisségnél fogva, nem fogtak neki az oly népszerű felhívás által is ajánlott remonstrációknak, de kétségtelen, hogy a koronázás készsége előtti békés és higgadt hangulatot izgatottabb s békétlenebb bangulat váltá fel.

S talán hogyha e hangulat aggodalmat keltőleg nem terjedett, annak Deák ismert hazafiságán kívül legfőbb oka volt még a nemzet tiszteletében magasan álló s az emigratioan legfőbb szerepet vitt Klapka, s a népszerűségben nagyra emelkedett, s viszonyainál fogva az európai magas politikában beavatott Türr tábornok.

Igyekeztek szélsőbb pártjaink az országgyűlés szünetelése alatt a közhangulatnak a Deák politikája irányában kedvező magatartása élesítésére mindent megtenni, s főként a honvéd név volt az, melyet e célra sikerrel vélnek felhasználni, tudván, hogy a nemzet szívében mily kedves e név, e névvel vív a szélsőbal, éppen azon párt, melyben aránylag is aligha több a honvédséget

viselt egyén mint a Deák-pártban, miután ez utóbbiak közt talán egy sincsen, a ki a szabadság-harcban részt vett volna, sőt éppen a kormánytól részt ne vett volna, sőt éppen a Deák-párt legnagyobb többsége vitt jelen-tékeny s főszerepet a hadseregben a szabadság-harc alatt.

A honvéd nevet azonban éppen a honvéd többségből álló Deák-párt s kormány ellen szereti a szélsőbal fegyver gyanánt használni. Így intéztek egy nagy honvéd-gyűlést Aradra azon napra, melyen a 13 magyar tábornok kivégeztetett, ez irtózatosságra, melynek emléke az összes nemzet mély fájdalmát, sőt heves bosszúságát kelti fel.

Am a nemzetnek, kicsinynek és nagy-nak jelszava volt, mit zsoldasztalnál s irodalom terén milliószor hangzott, fátyolt borítani a multra. E jelszó ágiszze alatt békült ki a nemzet a királylyal. A király e részben szavát állotta, azon hős honvédeknek, kik ő Felségével is bátran állottak szemben a szőnyi sánczoknál, emelkedett lélekkel nyújtá béké-jobbját, midőn az ország ajándékát a nyomorék honvédek s az elesettek árvaínak s özvegyeinek szentelé, s a nemzet nem maradt hátra a nemes példától, nem hánytá fel kínos és nehéz szenvedéseit, nem legjobbjainak lemészároltatását; midőn azon Karaffa-féle emberek, kik e nagy vérontás fényezői voltak, talán az egy Bach-on kívül, már az Urísten széke előtt számolnak. A nemzet lemondott a recriminációról, de valjon ha ama szomorú vénapon a forradalom hős harcsoái Aradon összegyűlnek, kikerülhetők lettek volna-e a recriminációk, nem tépték volna le szenvedélyes kezek a multakra vetett feledés fátyolát?

A gyűlés nem levén törvényesen bejelentve, s annak programja a miniszterium elé terjesztve, minek alapján a miniszterium az engedély-megadás vagy megtagadás dilemmájában ejtessék, a dolognak egyelőre könnyedén vége szakadt, de az agitatio tökéje aligha elveszett még abban? s valószínű, hogy ezen ügy élénk kovászálul foghat szolgálni a kormány elleni incriminációknak: kétségtelen, hogy a szélső párt a mult legnépszerűbb neveit és tényezőit teljes igyekezettel fogja áthurcolni a jövő tanácskozásokon, s miután a Deák erős pártját szellemi bírókkal le nem győzheti, igyekezni fog e népszerű jelszók által minden lépte elé kaszákat vetni, hogyha így valahogy orra buktathatná.

Igy kell előkészülnie a jövő választásoknak, s miután a Deák-pártból igen sok jó és a vidékeken is nagy népszerűségben álló capacitás közhivatalokba ment, mindinkább előtérbe nyomul azon nézet, hogy a hivatalnok képviselő nem lehessen. És ez elv épp oly plausibilis mint elv, a minő népszerűt az agitatio felhasználta nevek. Nem választathatni hivatalnokot képviselőnek, ez alkotmányosan correct gondolatnak látszik, ám-bár abstract elmélet szerint nem, mert a törvénynek nem szabad korlátozni a nép szabad választásának jogát, a törvény feladata inkább az volna, hogy ellenőrizze azt, hogy akár a kormány, akár a párt hatalom a választás szabadságára nyomást ne gyakorolhasson, nem pedig az, hogy papot és hivatalnokokat ne választathassanak, a mint ez el van tiltva több szabad országban; mindamellett kérdést sem szenved, hogy ez eszme, mint világeszme, népszerű, habár hogy nálunk mennyire lehetne üdvös ennek alkalmazása oly heves belső párt és nemzetiségi túsák közt, a minőknek még kitéve vagyunk, igen könnyen beláthatni, annál inkább, mert az intelligentia oly nagy phalanxával nem rendelkezhetünk, hogy ha legnagyobb képességeinket a közszolgálat igénybe veszi, hasonló független képességeket állíthatnánk elé, a kik nemcsak a közhivatalokra nem szorulnak, de képesek legyenek csaknem zsebükből állani ki a költséges pesti életet.

Vannak hivatalok, s jelesen azok, a melyek elmozdíthatlanok, hol a tisztveselő bizonyonyal megtarthatja politikai független gondolkozásmódját, miután a kormány nem mozdíthatván el őt állásából, elvei megtagadására ha akarná sem kényszerítheti, vannak ellenben hivatalok, melyek kétségtelen a kormánytól függenek, s így, úgyhiszszük, e kérdés eldöntésénél szükséges lesz a categoriákat meghatározni.

Ha azonban a legislatiónál a pártokat csak azon törekvés vezetendi, hogy a most túlerőben levő pártot népszerűtlensésk és bukassák, nehezen lesznek oly higgadt tanácskozásaink, minőket a törvényhozás magasabb igényei követelnek, hol soha sem szabad apró-cseprő pártcselszövényeknek válni irányadókká, hanem általános céloknak, haladási eszméknek, s a hon jobblétét fejlesztő gondolatoknak kell forgani a zsoldasztalon.

Kiskoru fejletlen népek egész parlamentarizmus apró cseprő cselszövény s egész politikai életük a miniszterek gyakori változása s folytonos titkos forradalom az uralkodás ellen, a mint ezt az uniált oláhfejedelemségben, és Spanyolországban, mint szintén Görögországban is folyvást láthatjuk. Nekünk magyaroknak óvakodnunk kellene az ily személynékedő s dicsvágyó pártküzdelmekről, mert bármennyire verjük mellünket szerencsésebb napjainkban, szerencsétlen bel- és külkörülményeink közt, egyetlen lépésünk, mely mozgathatja térünk eléggé szűk határain kívül történnék, egyszerre lerántana minket alkotmányos életünk piedestáljáról, s egyszerre új lázongás, új haditörvényszékek, vagy új provisorium örvényében láthatnók magunkat.

Ezen gondolatok és aggályok forognak előttünk, midőn az országgyűlés újból fölveszi tanácskozásait. Ismerve azon higgadt meg-gondolást, melynek alapján a többségi párt magával számot vetett, s ismerve e pártnak egy pár erős kísérlet által kipróbált szilárdságát és összetartását, nincs kétségünk, hogy a többségi párt a kiegyenlítés elkezdett művét elhatározottan fogja tovább folytatni, s vissza nem retten a cselvetéseken, s a népszerűséget aláadni törekvők apró furfangjain, hanem valószínű, hogy a pártok közti szakadás e saison alatt még élénkülni fog, mert a kik szentaniul valának azon barátságos kez-désnek, midőn az országgyűlés még oly vékony reményekkel összegyűlt, s ahoz mérjük az azutáni pártszakadásokat, hogy az alkotmányjog, szólás, sajtószabadság s felelős kormány kivívott, úgy találhatjuk, hogy a pártok eltávozása egymástól folytonos dimenzióban halad előre, s aligha a szakadás mind hevesebb és fenyegetőbb nem leend?

Dózsa D.

Országgyűlési tudósítás.

A képviselőház ülése oct. 5-én.

A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után felszólal

Gr. Andrássy Gyula miniszterelnök: T. ház! A tiszt. ház utolsó ülésének meghagyásából azon felette megtisztelő hivatásban résztélvén, hogy ő Felsége előtt legmagasabb névnapja alkalmából a t. ház üdvözlétének tolmácsolása legyen: ezen megbízatásban eljárva, van szerencsém a t. háznak jelenteni, hogy ő Felsége legkegyelmesebben meghagyta, hogy a t. ház szerencsekívánataért leg-öszintébb köszönetét nyilvánítsam.

Ez ürvendetes jelentés után, melyet a ház lelkes éljenzéssel vesz tudomásul, elnök bemutatja a beérkezett irományokat. — Megemlítjük közülök b. Majthényi József Baranyamegyében, Stojaszkovics Sándor Zomborban, Pap Máté Fogarasvidéken, Papfalvi Constantin Alsó-Fehérmegyében megválasztott képviselők megbízó leveleit.

Elnök tudatja a házzal, hogy az elhalapási időköz alatt ő Felsége a király több törvénycikket látott el a legfelsőbb szentesítéssel, s hogy e törvények a szentesítéssel együtt ez ülésben fognak kihirdettni.

Radich Ákos jegyző ezután olvassa a ő királyi Felsége dicső megkoronázására, továbbá a legfelsőbb hitlevél és koronázási eskü törvénybe-igztatására, a koronázási tiszteletjdi megajánlására és végre a korona öreinek megválasztására vonatkozó, szentesített törvénycikkeket.

Mielőtt a ház a napirendre áttérne, felszólal Gr. Andrássy Gyula miniszterelnök: (Halljuk!) T. ház! Mielőtt az országgyűlés bizony-talan időre elhalapolta magát, a kormány kijelent, hogy a mint az országgyűlés összehívatik, minde-nekelőtt a nemzetiségi kérdés, a vallásügy, és az erdélyi unio iránt fognak törvényjavaslatok a t. ház elé terjesztetni.

A mennyiben a kormány kénytelen jelenleg ezen sorozattól eltérni, azt gondolom, hogy némi felvilágosítással tartozik a t. háznak, nehogy a so-

rozat változtatása azon magyarázatra adjon alkal-mat, mintha a kormány ezen nagyfontosságú kér-dések tárgyalását halasztani akarná. Annak oka, miért kénytelen a kormány ezen sorozattól eltérni, nem egyéb, mint az, hogy, mint mindnyájan tudjuk, nem volt s nem is lehetett szándoka a kormány-nak, sőt a háznak sem, rendes ülésait körülbelül november közepe vagy vége előtt megkezdeni; a mennyiben sok nagyfontosságú tárgyak voltak ki-tűzve, melyeknek végleges előkészítését előbbre igérni nem is lehetett.

Az országgyűlés július 1-sőjéről kelt határo-zata azonban kötelességévé tette a kormánynak, hogy a mint a kormánynak sikerül a vasúti háló-zat kiépítésére kölcsönt eszközölni, rögtön hívja össze az országgyűlést; a háznak egy másik ha-tározata pedig meghagyta azt, hogy a mint azon küldöttség, mely a quota és az államadósság kér-désében kiküldetett, bevégzi munkáját, azt azon-nal a ház elé terjessze, hogy így az alkotmányos budget még ez évben kerüljön a ház elé. Ezek voltak tehát az okok, a miért rögtönözve kellett összehívni az országgyűlést. A kormány kérése már most az, méltóztassanak ezen jelen össze-hívást némileg mint ad hoc történetet tekinteni, és mindenekelőtt azon ügyeket tárgyalni, melyeknek sürgős elintézése tette szükségessé az országgyűlés jelen összehívását. Korántsem szándéka a kormá-nak, ezáltal a t. ház tevékenységének korlátokat szabni; mert hiszen a t. háztól fog függni rendel-kezni a felett, mit kíván ezen tárgyak befejezése után cselekedni, és hogy kívánja-e addig, míg mind-azon tárgyak elkészülnek, melyek az országgyűlés rendes és szakadatlan elfoglaltsára szükségesek, osztályokban tárgyalni azon kérdéseket, a melyek már tanácskozás alá elkészültek, vagy egyáltalában hogy kíván rendelkezni. A kormány ekkor minden-esetre a már kitűzött sorrendhez fog ragaszkodni.

Ezeket előrebocsátva, van szerencsém a t. ház asztalára mindenekelőtt letenni a küldöttség jelentését, mely a 12. t. cz. értelmében a mi-niszterium által a t. háznak benyújtandó, összeköt-tetésben evvel egyszersmind a törvényjavasla-latot a quota kérdésre nézve a kormány részéről továbbá a küldöttség jelentését az állam-adósság iránt folytatott értekezletre nézve, egyszer-smind pedig a kormány megállapodását ő Felsége többi országai és tartományai kormányával e kér-désben létesült egyezmény felett; ugyintén a kormánynak a vám- és kereskedelmi szövetségre vonatkozó egyezményét, azon kéréssel, méltóztassanak a törvényjavaslatok és a küldöttség jelentése kivonatának felolvasatása után, mindezeknek rögtön kinyomtatását elrendelni és tárgyalásukra minél előbb határnapot kitűzni.

Elnök átvevén az e beszédben említett iro-mányokat, a felolvasást elrendeli.

Horváth Lajos jegyző olvassa a törvény-javaslatot azon arányról, mely szerint ezentul a magyar korona országai a sanctio pragmatica folytán közöseknek elismert államügyek terheit és költségeit viselendik.

1. §. Az arány, mely szerint a pragmatica sanctio folytán, az 1867. 12. t. czikkben közösek-nek ismert államügyek költségei a magyar korona országai és ő Felsége többi országai által viselen-dők, az idézett t. czikk 19. és 20-dik szakaszai-ban körülírt módon, kölcsönös egyezmény útján, a magyar korona országaira nézve 30, és ő Felsége többi országaira nézve 70 százalékban állapittatik meg.

2. §. Ezen hozzájárulási arány szintén a ma-gyar korona országai és ő Felsége többi országai közös megállapodása szerint 10 évig marad érvény-ben, és pedig 1868-dik év január 1-től 1877. év december 31-éig.

3. §. Az 1867. 12-dik t. czikk 64-dik §-ának azon intézkedése, mely szerint a váموkból befolyó jövedelmek mindenekelőtt a közös költségek fede-zésére fordítandók, akkép bővíttetik, hogy a váموk tiszta jövedelméből előbb a közös vámvonalon át-vitt, adó alá vetett tárgyak után járó vámvisszaté-ritések fedezetnek, és az azután fennmaradó fülös-leg fordittatik a közös költségek közös fedezésére.

4. §. Az 1867. 12. t. czikk 61. §-ának azon rendelkezése, mely a közös költségek fedezésére szolgáló résznek havonként befizetésére vonatkozik, az államadósságok évjáradékaira nézve kötött egyez-mény 12. §-ának intézkedése szerint értelmezendő.

Ezután Csengery Imre jegyző olvassa a törvényjavaslatot az államadósságok évi já-ruléai egy részének a magyar korona országai által elvállalásáról.

Mintán az államadósságok évi járuléai egy részének, az 1867. XII. t. czikk 53. és 54. szaka-

szaiban kikötött feltétel alatt és módon leendő elvállalása iránt az idézett t. czikk 55. §-ában érintett előlételek értéke a magyar korona országainak ő Felsége többi országainak küldöttségei közt megtartott, s az egyezmény, mely e tárgyban a magyar felelős miniszterium és ő Felsége többi országainak miniszteriuma által ugyanazon törvény 61. §-a rendelkezése szerint egyetértőleg készített, országos tanácskozás alá vétetett és országos határozat erejére emeltetett, ez eredmény s illetőleg országos megállapodás ő cs. kir. Ap. Felsége szentesítésének hozzájárultával, ezennel az ország törvényei közé iktatottatik, a mint következik:

1. §. Az 1868-dik évre megállapítottatik, hogy fenntartva a netaláni számitási tévedések kiigazítását, az államadóssági szükségletből, mely a kamatoktól járó jüvedelmi adónak s a sorsjegy-kölesönöknek levonása után 145.339,017 frtra számitattik, a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok 109,237,312, a magyar korona országai pedig 36,101,705 frtot vesznek át. Az ezen összességletben foglalt 62,370,387 frtnyi, ezüstben teljesítendő fizetéseket a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok 46,887,801 forint, a magyar korona országai 15,492,586 frt erejéig viselendik.

2. §. A fennebbi összegek végleges megállapítására vegyes bizottság küldetik ki, mely az eddigi államadósság ellenőrző-bizottság kimutatása alapján, az adósságnak 1867. végéni állását kiderítendő s az összes hitelkönyvet bezárandja. Ha ez alkalommal az 1868-iki államköltegségvetésbe felvett államadósság mennyiségére vonatkozólag módosítás tűnnék ki, akkor a két fél járuléka is oly arányban módosulnak, a mint fennebb kiszámítottatik.

3. §. 1869-től kezdve a magyar korona országai az 1867. decz. hó. végéig fennmaradó s az 1868-dik évi költségvetésbe befoglalt államadósságok kamatainak fedezésére 29.100,000 forintnyi állandó, további változás alá nem eső évi járulékot fizetnek, ebből 12.000,000 frtot ércpénzben. Ha azonban az előbbi szakaszban fenntartott bizottsági átvizsgálás által az államadósságnak 1867. végén való állására nézve lényeges tévedés mutatkoznék, akkor az itt megállapított állandó hozzájárulási összeg is e különbözetnek megfelelőleg lesz kiigazítandó, s ennél azon felosztási arány mérviül veendő, mely kiszámításánál alapul szolgált.

4. §. Egyszersmind egyezésképp megállapítottatik, hogy 1868. május 1-ig törvényjavaslat terjesztessék elő alkotmányos tárgyalás végett, mely által a jelenleg létező különféle adóssági címek lehetőleg kimerítő módon egységes járulék-adóssággá változtassanak át, s a pénzügyeknek tökéletesítése általi terhelése lehetőleg kevesbitessék. A mi azon adóssági címek tökéletesítését illeti, melyek természetüknél fogva ily egységes járadék-adóssággá átváltoztatásra nem alkalmasok, ezekre nézve törvényesen megállapítandó, hogy a visszafizetésükre megkívántó összegek jövőbeli egységes járadék-adóssági kötvények kibocsátása által szerzettessenek évenként be, s hogy az ezen pénzbeszerzésből származó teherfölletet a birod. tanácsban képviselt királyságok és országok vállalják el, s hozzá a magyar korona országai által csak évenkénti 1,000,000 frtnyi állandó összeg fizetessék; ellenben minden, e törlesztések folytán eső kamatoknak, valamint a státus adóssági kamatszelvevények és sorsjáték-nyeremények után fizetendő adóknak is a birodalmi tanácsban képviselt országok javára kell esniük.

A fennebbi, ezüstben járó 150,000 frt által azonban a földhitelintézetet költött s mintegy feléig magyar uradalmakra bekebelezett államjóság-kölcsön határozottatik törlesztetni, melynek kamatai a 3. §-ban megállapított állandó évjáradékban bennfoglaltatnak.

A magyar uradalmaknak ezen bekebelezett kölcsön alól teljes felszabadítása után tehát ama 150,000 frtnyi, ezüstben járó fizetés megszűnik s a tervszerű törlesztés, vagy az egész kölcsönnek korábbi visszafizetése szerint az évi kamattérlet is, az államjóság-kölcsön kamatainak Magyarországára eső részéhez képpent kevesbitendő.

A magyarországi pénztárakban elhelyezett biztosítékokat és letéteményeket annak idején a magyar pénzügyi igazgatás fogja visszafizetni. Az ezekért járó kamatok azonban a 29,100,000 frtnyi állandó évjáradékban bennfoglaltatnak, s a mennyiben a fizetés Magyarországon történik, ezen összegbe beszámítandó.

5. §. A mennyiben a fennebbi határozatok alapulvétele mellett a két fél 1868-ki budgeteiben hiánylat fog mutatkozni: e hiánylat ezen átmeneti évre nézve közös hitelművelet által fog fedeztetni, mely a függő adósság szaporításában állandó, s ez adósság-szaporítás költségeit a két fél azon arányban viselendik, a melyben mindegyikük hozzájárulási hányadával hátramartandó.

6. §. De határozottan megállapítottatik, hogy 1869. január 1-től kezdve a két pénzügyi kormányzat a bevételek és szükségletek közti egyensúly helyreállításának kellend képezné.

Ha mindamellett a birodalmi tanácsban s a magyar országgyűlésben képviselt országok pénzügyi kormányzatai közül valamelyik oly helyzetbe jutna, hogy szükségletének, vagy hozzájárulási kötelezettségeinek fedezését a rendes jüvedelmi forrásokból kiteremtteni nem bírná, akkor az erre megkívántó

rendkívüli forrásokról saját hitelére köteles gondoskodni.

7. §. Midőn mindkét fél érdekében s különösen oly szükségletek fedezésére, melyek a practica sanctio értelmében a közsültséghez tartoznak, rendkívüli kiadások teendők s netalán czélszerűnek mutatkozik, ezekre az 1867. XII. t. czikk 56. és 57. §§-ai értelmében a két törvényhozás (birodalmi tanács és országgyűlés) jóváhagyásával új kölcsönt közösen venni fel: ily esetekben a kamatok, és azon esetre, ha a tökéviszafizetés volna kikötve, ez utóbbi is — a birod. tanácsban képviselt királyságok és országok s a magyar korona országai között azon arányban fognak megosztatni, a mely a kölcsön fölvételekor a practica sanctio-ból folyó közsültség költségeinek fedezéséhez járulásra nézve fennáll.

8. §. Az államjegyekből álló függő adósságra nézve mindkét fél közös jótállása fenntartatik. Az ezen adósság szaporítására, valamint jövőbeni megállapítására (Fundirung) szolgáló rendszabályok csak a két miniszterium közösen beleegyezésével és a két törvényhozás (birod. tanács és országgyűlés) jóváhagyása mellett jöhetnek létre.

9. §. Mind a magyar korona országainak, mind ő Felsége többi országainak tetszésükre hagyatik, államadóssági kamattérleteket adóssági kötvények törlesztése, vagy készpénzbeli tökéviszafizetése által csökkenteni. A terlesztett adósság-összeg kamatainak megfelelő összeg az esetben a törlesztő pénzügyi kormányzat hozzájárulási tartozásából lerovatik.

10. §. A mi azon kötelezettségeket illeti, melyek a vasúttársulatokat illető szerződés szerinti biztosítékokból származnak: ezeket a birod. tanácsban képviselt országok s a magyar korona országai közül azon fél viseli, a melynek területén fekszenek a vasutak, és ennek megfelelőleg azon visszafizetések is, melyek netalán valamely társulattól az eddigelő nyert előlegek fejében járnak, ugyanazon országokat illetik.

A mindkét fél területén átvágó vasutakra, névszerint a déli-, az állam- és az építendő kassau-oderbergi vonalokra, továbbá a dunagőzhajózási társaságra vonatkozólag külön egyezmény fog kötöttni.

11. §. Külön lezárolási bizottság küldetik ki, megvizsgálni és megállapítani a központi ügyek követelési letételeit, melyek az adóhátrálékokat és az előbbi §-ban említett vasúttársulatok iránti követeléseket kizárva, az 1867-dik évi deczember hó utolsó napján már lejárt s még ki nem vett kamatok és tökéviszafizetések vannak határozva.

12. §. Mind a birod. tanácsban képviselt országok, mind a magyar korona országai kötelezik magukat, a közös kiadási és államadóssági járadékok fedezésére havi bevételük egy részletét, mely ezen bevételekhez oly arányban van, mint összes járadékuk összege az illető évi kiadási budgetjük főösszegéhez, minden hóban beszolgáltatni.

Ha a havi részletek összege a hozzájárulási tartozás összegét nem érné fel: kötelezik az említett országok magukat, a különbözetet, bevételeikre való tekintet nélkül, teljesen beszolgáltatni és pedig oly időközben, hogy a közös pénzügyi háztartás fenn ne akadjon. Ez esetben a közös pénzügyminiszter a magyar korona országainak, vagy ő Felsége többi országainak pénzügyminiszterével kellő egyezményre fog lépni.

Jelen törvény akkor lép életbe, ha a közös költségek fedezési aránya iránt létrejött egyezmény s a magyar korona országai és ő Felsége többi országai közt kötendő vám- és kereskedelmi szerződés a birod. tanácsban képviselt országok által is elfogadtatott, s ő cs. és ap. kir. Felsége által ez utóbbi érintett országokra és királyságokra nézve is szentesítettetik.

E törvényjavaslat felolvasatván, Madarász képviselő akar az államadósságok ügyében indítványt tenni; azonban elhalasztja felszólalását addigra, míg az előterjesztések mind felolvasva lesznek. — Ezután olvastatik a törvényjavaslat a magyar korona országai és ő Felsége többi királyságai és országai közt kötött vám- és kereskedelmi szövetségről. (Jövő számunkban bővebben közöljük.)

E javaslat felolvasása után Madarász József képviselő szólal fel, s rövid bevezetés után hosszasan indokolt indítványt tesz, melynek tér szűkeiben indoklását mellőzve, csak érdemleges részét adjuk. A tulajdonképeni indítvány pontjai a következők:

Határozza el a ház az osztrák kormány által tett osztrák állami adósságokra nézve:

1. Az osztrák kormány által Magyarország hozzájárulása nélkül tett államadóssághoz járulásra senki jogosan nem kényszeríthetetik.

2. Számoljon az osztrák kormány az 1849-dik év óta történt magyarországi bevételek és kiadásokról (derülttség); s a mennyiben netalán jogos több kezelési kiadás és befektetés mutatnék ki, ezt Magyarország az osztrák kormánynak megtéríteni, a mennyiben pedig netalán a bevétel haladná túl a kezelési kiadásokat és befektetéseket, ezt az osztrák kormány Magyarországnak visszatéríteni köteles. (Élénk derülttség.)

3. Általános népszavazás rendeltetik el Magyarországon összes területén (hosszasan tartó nevetés) a végett, hogy az országnak minden adozó tagja szabadon nyilatkozhassék, vajlon az osztrák

kormány által Magyarország hozzájárulása nélkül tett osztrák államadóssághoz vállal-e és mennyit; avagy az esetben, a midőn főleg az 1790—91 és 1847—49-iki törvényekkel biztosított önálló állami élete Magyarországnak visszaállítatik, egyszer mindenkorra adandott összeggel, mint szabad ajánlat utján segélyezéssel járul Magyarország népe az örökös tartományok népei nyomorának enyhítéséhez? És az esetre, ha a képviselőház ez indítványt elvetve, mégis a fennjelölt osztrák államadóssághoz bármely részt elvállalna, alólirt képviselő meglevén győződve, hogy az általa itt előadott indokok Magyarországnak népe majdnem összegének érzületével ugyanazonosak, (Ohó!) vallván azon igazságot, hogy mások által tett adósságot bárki is csak önjószántából vállalhat el és ellenkezőre törvény által sem kényszeríthetetik: nyilvánítja egyuttal, hogy az osztrák államadósság elvállalásából a nemzetre és egyesekre eredhető károktól a felelősség vagyonaikkal is azokat fogja terhelni, a kik ezt a nemzetre reá szavazták. (Hosszasan tartó élénk nevetés. Egy hang a bal oldalról: „Robespierre en miniature!“)

Ez indítványt fölolvastván Madarász képviselő úr, kéri annak kinyomtatását s fenntartja magának azt annak idején bővebben indokolni.

Következik az igazoló bizottság jelentése, melynek folytán a következő képviselők igazoltatnak és egyszersmind sorsrúzs útján az osztályokba osztatnak: Török Sándor (1. o.), Perczel Mór (2. o.), Majthényi Dezső (2. o.), Tóth Lőrincz (3. o.), Hosszu József (3. o.), Szász Károly (3. o.), Stefanidesz Henrik (4. o.), Kéthelyi József (4. o.), Szabó Imre (4. o.), Kazinczi István (5. o.), Boros Bálint (5. o.), Dániel János (5. o.), Trifunácz Pál (5. o.), Konrád Mór (5. o.), Trauschensfeld Emil (5. o.), Tinku Ábrahám (5. o.), Csernátoni Lajos (7. o.), Rannier Jakab (7. o.), Hertelendi Kálmán (8. o.), Édes Albert (8. o.), Joannovics György (8. o.), Antalffy Károly (9. o.).

Végül Hosszu József képviselő, ki lemondása előtt az állandó igazoló bizottság tagja volt, közakarattal ismét e bizottság tagjává választatik.

Ülés vége déli 1 órakor. A legközelebbi ülés napja még nincs elhatározva.

Még egy pár szó Apulum régiségeiről.

Alvincz, szept. 23.

Közel két hónapja lesz annak, hogy e lapok hasábjain bátor valék felszólítást intézni a tudomány érdekében azokhoz, kik a m.-portusi vasút munkálatai alkalmával kiásott Apulum régiségei által érdekeltve illetékesek arra, hogy a kiásott műkincsek és nagy értékű tárgyak a hazai muzeumok számára megszerzettessenek.

Kérelmest két hónapja, mondom, hogy e felszólítás a pusztában elhangzott. Igen, a pusztában hangzott el! mert azóta sehonnán semmi intézkedés, semmi figyelem nem fordítottik e helyre; a kiásott nevezetességek értetlen munkások csakánai által töretnek szét s vettettek a közhalmazba, építők gyanánt használandók fel a vasúti indóházhoz.

A számtalanok közül csak kettőt kívánok kiemelni: ez egy arany karikából készült s a mostanihoz hasonló, de nagyobb lószabola, a két végén csont-cifrázatokba erősítve, nehézsége mintegy két fontnyi lehetett: viszont két, a mostani egész tallérnél kevéssel nagyobb arany pénzmem, egyik oldalán mellkép „IMP. CAES. ANTONINVS“ felirattal, a másik oldalán két egymással szemben álló alak, kik egymással kezét adva egy vonal felett állnak, alól ezen irat áll: „COSIII.“ Ilyen pénzmemet kettőt láttam, s megtaláló 20 trtért adta el, holott anyagi értéke egyiknek megérte az 50 frtot. Hasonló pénzmemet rézből magam is vettem.

Igy kezeltetnek tehát az Apulum romjai alatt talált régiségek!

Közelebről viszont a már általam említett temetkezéshelyről egy 7 láb hosszú, 3 és 1/2 láb széles, s ugyanily magas mészkő és homok tartalmú kőből faragott koporsó ásatott ki, az alig 3 láb földfelület alatt rejlő koporsó, úgy látszik, mikint egy korábbi feltaláló által már kiraboltatott, mert a koporsó fedelén (mit tíz ember alig képes megmozdítani) egy ember beférhetőségű lyuk van vágva, melyen által korábbi feltalálója, hihető, a ténnyel lehetett ékszereket kiszállítia; s jelenleg a koporsóban egyéb, mint föld s egy néhány csontdarab, nem találtatott; kaptak ugyan a koporsó mellett egy írott kőtablettát, de ezt a munkások összetörték s a kődarabok egyikéről csak is e pár betűt vehetők ki: A...E...R... örökös kár, hogy e tábla összetörtetett, s nem lehet kitudni, kinek hamvai nyugvának ott.

Az abszolutizmus fénykorában Gyulafehérvárt főispánságot viselt Herdiczka tudott intézkedni, hogy a szántóvetők és más munkások által lelt, vagy kiásott nevezetességek hozzá, és általa nemzete muzeumába szállíttassanak, s most, midőn az abszolutizmus éjhomályából kibontakozva az alkotmány reggele viradt fel hazánk egére, s a hivatali tért honfiai foglalják el, fájdalom! e tárgy körül nem tapasztalunk egyebet, mint pusztá közönyt, mely, míg egyfelől a tudomány e szakbani további fejlesztését gátolja, másfelől a hazai muzeumok műkincs-értékét sem gyarapítja.

Megbocsát a mélyen tisztelt szerk. úr, hogy e becses lapok hasábjain nekem engedélyezett tért

ily terjedelmesen kívánom elfoglalni, s tán szomorubb térre megyek át, mint milyent tulajdonképpen a közlemény föltételez; de teszem ezt azon okból, mert lellem fájl valahányszor megsemmisítem e romok feletti ásatások alól kikerült régiségek elszórását. Olvasám ugyan a „K. Közlöny“ 111. számában, mikint tán a megye főispánja intézkedett volna e műkincsek érdekében. Félrevezetés ez, t. szerk. úr! lépjen fel bárki e lapok hasábjain, megczáfolandó azon állításomat, mikint a m.-portusi régiségekre tetteles figyelem nem fordítottatik, s én örömmel fogom venni e megczáfolást; de fájdalom! ezt senki sem teheti; s visszatekintve a multra, egészen e mai napig, midőn e sorokat írom; ott sem a kormánynak, sem a muzeumnak, sem a megyének, sem pedig K. Fehérvár városának soha egy felügyelőjét sem láttam, noba minden héten kétszer látogatom meg e romokat, s pontosan följegyzem s lerajzolom a tárgyakat.

Mi marad tehát egyéb hátra e „szerécsen-mosási“ szerepből? semmi! mint az, hogy koronkint közöljük a tisztelt olvasó-közönséggel azon tárgyakat, miket a munkások jószívűségéből megtekinthetünk.

Bacsilla Elek.

Házi óvszer a marhavész ellen.

A szarvasmarhák ragályos betegsége előtt e következőleg láttassanak el tulajdon istállójukban és gazdájuk által:

1. Mintegy 25 fontos egy darab kőst, égő jó tűzön, vagy sütkémezze tűzébe téve, egész tűzre meg kell égetni.

2. Ezen tűzes kőst kivétetik, s azon tűzeségiben reá kell hinteni az alább irandó aprón lisztet tört port.

3. Mely ezekből álljon:

- a) egy diónyi kékkő,
- b) kétannyi salétrom,
- c) bűdöskő ugyanannyi mint salétrom.

Ezeket összetörve, a tűzes sódarabra reá kell minden oldalról hinteni.

A melegség mig magában kihűl a só, azon darab sóba beszívja a pórrá tört anyagok orvosló erejét, és így a kihűlt kőst a szarvasmarhák jászlyába kell tenni, hogy nyalogsassék. Egyelőre nem igen fogják szeretni, hanem reászoktatás okán lehet a kősből keveset törni és lisztbe vagy korpába vegyítve megessék, így később hozzá szoknak a kőst szagához is, és jól fogják nyalogatni.

Ezen szerrel minden darab szarvasmarhát kell éltetni, és mind vigák, egészségesek lesznek.

Hozzá járulni kell azon vigyázati rendnek is:

1. Hogy idegent azon marhákhoz nem kell bocsátani, valamint a marhadajkán kívül más embert sem.

2. Azon személy, ki a marhákra ügyel és táplálékot ad, másféle marhákhoz u. m. szomszéd-ba s egyeblye, kivált cseréletlen boeskorosan, vagy akárhogy is szőrös ruhában ne járjon, és szóval a közlekedést mintegy 14 napig zárja el magától is, azonban az illendő jó kőst, gondviselést takarítást a marhákban meg kell adni.

E rendszerrel minden marha ép egészségben és ragály nélkül megmarad.

Ajánlható a ragályos gyanu alattiakat is ezen szerrel éltetni, mit maga a gazdája, kára kiküldése tekintetéből könnyen megtehet, és így nem kell a marhákát mindjárt csak egy gyanúból leszuratni és elpusztítani, mert megjavulhatók, mint tulajdonimban gyakorolva próbáltatuk.

Ajánlom közhasznosra. Kolozsvárt, october 5-kén, 1867.

Jancsó Mihály,
hazai ügyvéd.

Levelezés.

Kalyán, szept. 28. 1867. — A „K. Közlöny“ szeptember 24-ki 114. számában t. Dózsa Sándor úr felszólítván az 1861-ben szolgált nemes kolozsmegyei tisztikart az iránt, hogy az akkor a honvédek segélyezésére adományozott összegről, hozzá számolatát a nyilvánosság elé; én alólirt mint akkori egyik főbíró nyilatkozni kötelességemnek tartom, s sietek felelni magam, és az alsó kertületi akkori t. szolgahíró urak részéről.

1862-ik év tavasza felé, az illető szolgabíró urak által, a honvédek segélyezésére 180, azaz száznyolcvan o. é. forint juttatott kezemhez, de oly későre, hogy azt a honvén-segélyző egyület bizottmánya kezéhez nem juttathattam, fel lévén már osztatva; tisztességünk is a kormány intézményei miatt oszlo félben lévén, mlgos gróf Beldi Ferenc volt nagyon tisztelt főispán úr jóváhagyásából akkor nyulási most örményesi járás szolgabírája t. Kásonyi Ignác úrnak saját nyugtatónya szerint, az egész összeget a névliststrommal együtt sajátkezűleg által adtam, hogy azt a kertületbeli adományozóknak, a szerint mint fizették, adja vissza, így tehát a felelet és számadás terbe említett t. szolgabíró uron maradt, s remélem is, hogy azt minél hamarabb megteendő.

Továbbá hallottam azt is, de bizonyosan nem tudom, hogy akkor volt alispán, most osztálytanácsos Hosszu József úr, az említett célra mintegy 90 osztrák értékű forintra rugó összeget gyűjtött volna, mit, a kik fizettek, tudhatják bizonyosan, hi-

szem, hogy az osztálytanácsos ér erről a t. ez. olvasó közönségnek felvilágosítást adni el nem mulasztja.

Legyen szabad felkérnem a hazai lapok többi tisztelt szerkesztőit is, méltóztatassanak lapjaikba fennebbi nyilatkozatomat felvenni és kiadni, a nyilvánosság előtt leendő magam igazolása végett, teljes tisztelettel maradván.

B. Inezedi Zsigmond.

1861-ben volt Kolozsmegye alsó kerületi főbíró.

Hátszeg, october hó 2-án, 1867. — A pártlan jószág Haynald Lajos kalocsai érsek ő nagyméltósága idei szeptember hava 25-ikéről Bécsből egykori titkárához, jelenleg Hunyad-kerületi esperes és hátszegi plébánoshoz íly tartalmú levelét méltóztatott intézni: „Biztos tudomásom levén arról, hogy az erdélyi róm. kath. püspökség úrbériség kárpót-lási ügyének végleges befejezése folytán e czim alatt bizonyos összeg engem is illet, ezen járandóságomból többek közt a hátszegi iskola javára egy ezer forintot úrbéri költségben szántam, mely összeget annak idején ft. Barcs Ferencz kanonok úr illető helyre szolgáltatand, stb.

Haynald Lajos, s. k. kalocsai érsek.

Szivemnek legőszintébb sugalmát követem akkor, midőn e kedvező alkalmat megragadom arra nézve, hogy a sajtó terén is kifejezést adjak azon forró hálának, melylyel mi a lángeszű egyháznagy iránt ez újabb jótéteménye folytán is viseltetünk. Isten tartsa meg őt soká a magyar egyház s nemzet boldogítására!

Várhelyi.

K.-Vásárhely, szept. 26. 1867. — A napokban érkezett meg alkotmányosan választott főbíránk megerősítése a főméltóság magyar miniszterumtól, községtünk nagy örömére. Adja az ég, hogy a benne központosult általános közbizalomnak megfelelő hessen.

Ezen hó elején a szomszéd Peselnek helységben 25 gazdának háza, gazdasági épületei és behordott minden takarmánya a lángok martaléka lett, vigyázatlanság következtében, majd semmi nem volt biztosítva.

A napokban meg városunkban egy este 8 óra tájt gonosz kezek által gyújtott tűz ütött ki a csűrök közt, s a nagy szárazság miatt, noha szél nem volt, egy pár óra alatt 14 csűr, több istálló s egy pár ház hamvadt el, kiszámitatlan gabonával és takarmánnyal. Ezen szerencsétlen égés közlebről érdekelheti a „Victoriát” meg az „Általános magyar biztosító társaság”-ot.

A közlekedési miniszter községtünknek is megküldötte a magyar koronatarományok vasúthálózáti tervét, észrevétel és véleményadás végett. Közönségünk rajzolatokkal látja ebből, hogy Háromszék csaknem egészen örökre ki van zárva a vasút áldásából, miután Brassóból a terv szerint Bodzán szándékolatik kivinni, s így nemcsak városunk, de általán Háromszék nagyrésze kizáratik a hálózattól. Holott a ojtózi *) szorosan vagy pedig Kászonszéken át az Úd völgyén szintoly kevés technikai nehézséggel járna annak kivitele; vajha a főméltóság közlekedési miniszter úr magas figyelmét Háromszék ezen részére is kiterjesztené, s a Kárpátok ezen átjárását is szakférfiak által megvizsgáltatni, s a vasút kivitelét bérczes kis hazánkból úgy intézné, hogy annak áldásából ne lenne kizárva Háromszék nagy része s különösen iparos és kereskedő városunk és Háromszék. Legyen szabad t. szerkesztő úr becses figyelmét is ez érdeken kikérni s becses lapjában, vagy az ország házában szíveskedjék ez érdeken tekintélyes szavát hallatni. Községtünk egy tekintélyes bizottságot nevezett ki, mely kimutassa az érveket minden tekintetben a brassó-ójtózi, vagy údvölgyi vasút mellett a bodzai ellen, hogy ezt memorandum alakban a főméltóság közlekedési miniszter úrhoz fölterjessze. Vajha eredménye lenne!

Barna Bálint szinigazgató tartja előadásait dráma, népszimű és vígjáték társulatával. Rövid idő alatt sietni fogok a társulat tagjait bemutatni e lapok becses hasábjain. Annnyit előre is írhatok, hogy a t. igazgató tapintatosan cselekedett, midőn első előadását is jótékonykezéssel követte össze. A „Bibor és gyász” adatta elő az égés által károsultak fülseglésére felerészben, s ha nem tévedek, a tekintetes tanácsához áttett összeg meghaladta a 35 frtot o. értékben.

Julius közepétől fogva eső nem volt Háromszéken, tegnapelőtt esni kezdett és ma nagy hóval végződött, illetőleg még nem végződött, mert a havazás ma is keményen tart, az erdőknön legalább is két ujnyi hullott le, csak egy kisszerű Nemere kell, s nálunk aztán kemény tél van, vetésünk még felerészben van elvégezve, ha ilyen hamar be áll a tél, a jövő évben kevés aratásunk leend.

Ójtózi.

Hazai intézet

Jelentés a gazd. egyesület szőlészeti szakosztálya házi tárlatáról.

A gazdasági-egyesület szőlészeti szakosztálya múlt hó 25 és 26 napjain házi tárlatot rendezett a titoknokai szálláson. Célja e tárlatnak hármass

*) Bizonyos, hogy az ójtózi szorosán vive ki, a vonal egyenesebben irányulna Galacznak. Szerk.

volt. Ismerkedni az újabb válfajokkal, melyek a közelebbi években egybarátaink munkássága által a szomszédos helyeken termésbe jöttek; kimutatni az irt napig elkészült bor és asztali szőlők sorát s végül a fajok készülségéből tájékozó következtetést vonni a helybeli szüretelésre. Tárlatunkon nagyobb küldeménynyel négyen jelentek meg: A gazd. egyesület szőlője és kertje 46, tanár Nagy Ferencz 17, Inezedi József 15, id. Tanffer Ferencz 15 válfajjal. Volt ezeken kívül több apróbb küldemény. A tárlat végén szakosztályunk bírálata alá vétén az irt szempontból a küldeményeket, bor és asztali szőlők természetes csoportjára osztotta, s azok közt a) teljesen érett, b) félért, c) éretlen osztályokat állított fel. A borszőlők között teljesen éret csak kettő volt: a fekete Clevner, szürke Clevner (barát=Ruszlándor); az asztaliak közül, lindau (el is ért), piros és fehér Malvoisier (olasz), (hegyi és kerti) francia királyi, Passa Tutti, rozsaszín muskotály (hegyi). Nem teljesen értek, de félértől jobbabbak voltak: Bergamott, a hazai sárga muskotály és petrezselyem.

Félértett borszőlők: Fehér lakatos, patoki (tokaji), járdován, alautermő fek. góhér, f. hérgóhér, juhark, kövér, király (e két utolsó a hegyeken jobb a félértől); külföldiek: risling, traminer, fehér és nagy burgundi, opotó, piros syl-vani és pinau noir. Asztaliak: szürke muskotály, firjmony, alex. musk. fek. és violaszín musk. izabella, verjus, égszín, ezerjó, pápa malozsa, ropogó musk. törökszőlő, fehér és piros francia (kerti) gyémánt, hallólyag, nagy Caulard, trollering, uva reginae.

Éretlen szőlők: fek. kadarka, hársleve-lő, simiger, som, bakator; Asztaliak: De candolle, apulian, corinthusi magvatlan, III. Napoleon (szürke musk.) (kerti) musk. frontique, fekete chas-selus, cyprusi, malaga.

A kimutatott sorozatból könnyen kihuzhatja a következtetést a t. olvasó közönség is. Szőlőink nagy része még csak középpontján áll az érésnek s így a szüretet ha csak valamire való bort akarunk szütni, lehető továbbra kell halasztanunk. Idő-járásunk igaz, hogy az utolsó 5 hét alatt jó meleg volt eső nélkül s így a szőlőnek, mondhatná valaki, kedvező. Lehetne is igaza. Mert a melege ősz késztíti a szőlőt szüret alá. De most legalább nálunk a szárazság miatt a szőlő az utolsó két hét alatt csak nem állani látszott. Valamit edesedett ugyan, de teljességgel nem izlik még úgy, hogy készülnék mondhatnók. Ha edesceske egy szőlő, azzal még a készült nevet nem nyerheti el; lehet edes a szorult, vagy a cukron kívül elegendő albumint nem tartó közt is, melyből éppen az utolsó alkatrészt hiányáért jó bor nem lehetne. Az olasz szőlők és borok edessége, de egyuttal az utolsóknak gyenge-sége, tartatlansága is eléggé ismeretes. Pedig ott a cukrot ugyan csak nem hiányzik. De hiányzik a cukrot szeszszé feldolgozó albumin. Ott az égály és talaj, nálunk most a szárazság miatt nem fejlett. A mi szőlőinkbe még cukor is kell, fejlett albumin is, melyeket, ha a most hullott eső után szép napjaink lesznek, megnyerni reménylünk, miért új-ban is egész tisztelettel figyelmeztetjük gazdáinkat a szüret halasztására.

A tisztelt egybarátoknak becses részvételükért köszönetet mond:

A szőlészeti szakosztály.

KÜLFÖLD.

FRANCZIAORSZÁG. Az „Opinion Nationale” a „Pesti Napló”-t idézve, közli Türr tábornok beszédét, melyet az „Európa” szálloda erkélyéről mondott, s végül a lap e jegyzést teszi e beszéd után:

„Türr tábornok magaviselete, kinek hazafiságát senki kétségbe nem hozhatja, Magyarország érdekeire nézve sokkal czélszerűbbnek látszik előttünk, mint Kossuth politikája és magaviselete.”

Uj-Orleansban a cholera borzasztó pusztítást tesz.

Napoleon császár sajátkezü levelet irt Oláhország fejedelemre, I. Károlynak, mely világos bizonyosságra a két fejedelem közt fennálló barátságos viszonyoknak és annak, hogy Oroszország cseiszű-vényei Oláhországban ez idő szerint megbuktak.

OROSZ- és LENGYELORSZÁG. Egy pánszláv manifestatio. A félhivatalosnak ismert orosz „Invalide” egy cikket hoz a bolgár fölkelésről s a különféle szláv törzsekről. E cikkből — mint a „D. A. Z.” igen helyesen megjegyzi — élénk rokonszenv van kifejezve Törökország lázongó alattvalói irányában, különösen pedig feltűnő benne azon hang, melylyel az összes szláv törzseket — a muszkán kívül — elnyomottaknak nyilvánítja s orosz segílyre szorultaknak mondja. A cikkből jellemzőbb helyei a következők:

„Ki nem tudja, főképp Oroszországban, hogy az összes szláv népek közt legszerencsétlenebbek a bolgárok? Az összes igáhabajtott szlávok többet kevesebbet szenvedtek; némelyek — mint gróf Puc-sics, a délszlávok kedvencz kültője mondja — a magyarok által elnyomattak; másokat a német, a mi régi jótévőnk, de egyuttal gonosz csalónk” megfojtott; ismét másokat a gaz török kiszivattyozott,

javaiktól s nőiktől is megfosztván őket. A csehek, kiket a németek sáskák módjára özönlének körül, földjök minden talpalatnyi részéért, minden cseh szőrt, férfiasan küzdöttek. A bosszas harez meghozta a vereéseket; a legjobb csehek, mint Havlicsek, számkivetésben haltak meg s a cseh országgyűlésen a németek vitték a vezérszót, mint a török bazároknak a kadik. Nem kevésbé szenvedtek a rutének Galicziában; rájuk nem csupán a németek nyomása nehezedik, hanem egy szláv törzs haragja is sújtja őket, mely törzs (a lengyel) ki-velközött a szlávokból. Azon szerbek, kik nem osztrák alattvalók, előbb mind török iga alatt nyögtek; de a kétségbeesésig hajtatva, fellázadtak, s egy részük Kara György alatt megalapította a felvirágzó szerb fejedelemséget. A montenegrókat a törökök mint valami vadállatokat üldözték; de természetesen nem voltak képesek kiirtani bennük a szabadságszeretetet.

De még sokkal borzasztóbb szenvedéseken mentek keresztül a bolgárok. Ők voltak az első, kik török uralom alá kerültek s ők az utolsó, kik az alatt maradtak. A többi elnyomott szlávok nyel-vőket s nemzeti intézményeiket megtarthatták; a bolgárok alig győzték védeni életüket a janicsárok és basibozukok ellen, házaikat a gyujtogatók s női-ek a megbecstelenítők ellen. Midőn a törökök így bántak velük, jöttek a fanairoták, kik nyelvöktől is meg akarták őket fosztani. Ez siralmas állapot volt, melyben a nép teljes apathiába süllyedt. A bolgárok némán szenvedtek, s Európá színté elfe-lette nevöket. Utoljára azonban, a legvégsőig el-keseredve, fegyvert ragadtak elnyomók ellen. Azon-ban a kétségbeesés e kitörése nem lesz-e sikeret-len, midőn nincsenek vezérek s fegyvereik? A tö-rökök a kandidátok macak ellenállása miatti bo-szankodásukban féktelenül dühöngnek a bolgárok közt. Mithad basa gyalázatosabban garázdálkodik, mint annak idején a borzasztó „janiai farkas” Epirusban. Az oroszok rokonszenveznek a bolgá-rokkal, de ezek segílyt csak délszláv testvéreiktől kaphatnak. Ha egykor a délszlávok mind egyetér-tenek, úgy nem bukik el előbb a bolgár s aztán a szerb állam. Most a harezot közösen kell vívniök s az összes délszláv törzsek szabadságát kiküz-denöök.”

OLASZORSZÁG. A „Wiener Abendpost” oct. 2-án Olaszországból megnyugtató távsürgönyöket kapott, melyek hitelességéről az olasz kormány fe-lőlős; katonai és polgári hatóságok kezéskednek, hogy a pápai területre egy banda sem nyomulha-tott s nem is nyomult. Csak néhány fegyvertelen egyén mehetett át a határan. A mi határainkon történt előzményekről irt jelentések szerint jelen-télenek azon kis és kevés csoportosulások, mely-ek a pápai területen alakultak. Nehány, Aqua-pendenteig előnyomult garibaldista már visszatért, hogy a sanlascianoi parancsnoknál jelentse magát, miután nem remélhetik, hogy a pápai területen ko-moly kitörésre kerül a dolog. Lefegyverezték s haza küldték őket.

Flórencz, oct. 2. éjfélikor. A hírlapi és ma-gán hírek a viterboi mozgalmakat illetőleg egy-másnak ellentmondók. Mostanig nem volt jelenté-keny összekapás. A fölkelők kis helységeket még mindig foglaltaknak el. Sok befogatást történt. Ró-mában intézkedéseket tettek a zavarok eltávóz-tatására.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A m. kir. belügyminiszter a sza-badságos katonák ügyében következőleg rendelke-zik a törvényhatóságoknak: Folyó évi szept. 6-án 10,675. sz. a. kelt itteni körrendelevény kapcsában, mely szerint a hazamosabb időre szabadságot és tartalékos katonák polgári és büntenyítő ügyekben a polgári bíróságok alá helyeztettek; szükségesnek látja ezen honvédelmi m. kir. miniszterium a tör-vényhatóságokat figyelmeztetni, illetőleg elrendelni, hogy a szabadságos és tartalékos altisztek (Char-gen) a polgári hatóságok által testi fenytékekkel (botbüntetés) nem illettethetnek, hanem ezek min-denkor csupán kihágásaik, büntényeik, vagy vétsé-geikhez mért börtönbüntetésre ítélendők. Mi is szo-ros hozzáalkalmazásul az alattas közegeknek azon-nal tudtal adandó, mely czélra ezen rendelvénny több példányban megküldetük. Kelt Budán, 1867. évi october 5-kén.

— A v. hunyadi vár ügyében e hó 4-ről a következő örvendetes értesítést veszszük: A 14 év óta gyászos pusztulásban sinló v. hunyadi vár-kastélyra vidámabb napok reggele közelget, mely-ről ezen nemzeti kincstünk sorsa felett aggodókat értesíteni, kedves kötelességünknek ismerjük. A do-log állása következő: Folyó évi aug. 8 kán Déván tartott megyei bizottsági gyűlésen városunk pol-gára és bizottsági tag Benedikty Albert, hazánk-fia, indítványt tett volt az iránt, hogy a bizottmá-nyi gyűlés a v. hunyadi vár ügyét magáévá tévén, folyamodjék egy kérésrel a m. kir. miniszterium-hoz, hogy királyunk ő Felségénél igyekezzék ki-eszközölni, hogy a porladó v. hunyadi várkastély ő Felsége által a nemzetnek, vagy közelebről ezen megyének birtokába bocsáttatván, így vagy állami költség, vagy önkénytes adományok alapján rom-jából kiemeltessék, s azután a nemes Hunyadmegye székhelye gyanánt használtassék. Az indítvány

akkor elfogadtatott, s megyei főispán gróf Kun Kocsárd úr által az illető helyre fölterjesztetvén, m. miniszteriumunk megtette ennek nyomán a szülk-séges lépéseket, s most már azon hiteles kütfölből eredő örvendetes hírrel kedveskedhetünk a hazai közönségnek, hogy magas miniszteriumunk munkás közbenjárását öhajtott siker koronázta, s így ezen drága nemzeti s történeti ereklyénknek kiépítése iránt teljes bizodalommal lehetünk. Mely örvende-tes tudósításunkat azon szíves öhajttással zárjuk be: vajha nemsokára megújult díszben szemlélhetnők régóta gyászoló hazai kincstünket, hogy annak na-ponta látható pusztulása ne aggasztaná tovább honfi keblünket, s lenne az újra épült vár, mint a mire történeti nevezetességen kívül központoní fekvésénél fogva is legilletékesebb, megyénk kormányá-nak állandó székhelye! — Több v. hunyadi polgár. *)

— A közlekedési miniszter által m. hó végén összehívott s általunk már említett bi-zottságy gyűlésében az erdélyi országos építészeti igazgatóságtól Hahn felügyelő és Gärtner főmérnök vettek részt. E bizottságy legfőképpen az erdélyi útépítészeti ügygyel foglalkozott s mult hó 29-kén fejezte be munkáját. A bizottságy javasolta, hogy az erdélyi főútak a kir. országúttak hálózatába föl-vétessenek és országos költség, egyéb közúttak pedig közmunkával építessenek és tartassanak jó állapotban; az erdélyi építészeti igazgatóságok szin-tén oszlatassanak fel s csak az új szervezeteig ma-radjanak hatályban; az eddigi építészeti hivatalok hagyassanak meg, s e kívül a Maros szabályozá-sára mérnökség állitassék fel székhelylyel Fehér-várt; az építészeti hivatalnokai személyzetből a kül-földiek részint nyugalmaztassanak, részint a lajt-hántúli miniszterium rendelkezésére bocsáttassanak.

— A m. kir. miniszteriumok szervezé-sét jan. 1-ig teljesen be akarják végezni.

— Érdekes pereit ha vannak Bécsnek, Párisnak, magunk is mutathatunk egyet en minia-teur: Gyaluban két külteli rokon bir egy kis zo-bát közösen. A szobán át a határvonalat elképzel-ték szépen, s éltek esendesen? mindaddig, míg egyiknek ágyalába elég kajánul túl nem álli-tott kissé az elvileges határvonalon. Azonban lehet-e ennél is nagyobb ok birtokháborítási kereset indi-tására, egy szobában lakó rokonok közt különösen, s még különösbbe akkor, ha reményük lehet, hogy e perben összes vagyonuk odavész? Az ágy-láb által insultált fél tehát pert indított, s jelenleg foly az „óriási per.”

— Nagy csapás érte f. hó 4-kén Atyha községét Udvarhelyszéken. Eddig ismeretlen okból ugyanis tűz támadván, 56 gazda károsult; a kath. templom fedele, a székek, az oltár s a torony is leégett, a harangok leolvadtak.

— A cs. hadügyminiszterium újabbán a különböző csapatokból igen számosakat bocsát szabadságra. Nehány nap óta, zenekar kíséret mellett, reggeli 6 és esti 8 órakor Bécsből jelentékeny csapatzállományok távoznak a különböző pályákon.

— Haulik zágrábi érsek ő Felségétől egy legmagasabb kéziratot kapott, melynek követ-keztében köriratot intézett a papsághoz, melyben inti, hogy tartózkodjék a dualistius rendszer elleni minden ellenállástól, inti továbbá, hogy óvakodjék panszlavistius agitatóktól, különben az illetők a törvény sulya alá esnek, mely ellen maga a püs-pöki hatalom sem nyújt oltalmat.

— A „P. Hirnök” tudni akarja, hogy a szélső bal (gr.) Csáki Tivadart a napokban Kos-suthoz küldte volna instructiókért. Közöljük, a fe-lelősséget nevezett lapra bízván.

— Ki volt az első honvéd? A király-hágóntuli lapokban e kérdés felett némi vita foly-ván, B. Zs. volt főhadnagy legújabbán így oldja meg: Az I. és II-dik honvédszázalóknak toborzás utján felállítás 1848. évi május 18-án reggeli 8 órakor a m. nemzeti muzeumban kezdődött meg, ezen zászlóalj rovatos eredeti avató jegyzékében ez áll: „1848. május 18. Az önkénytes neve 1. Brandi Károly, 19 éves, r. kath., egyetemi ta-nuló, nőtlen, pesti, terézvárosi, azelőtt nem szolgált, nagysága 5' 5" 2", alkalmas.” Ő volt tehát az első honvéd azon több száz pesti egyetemi tanulók közül, kik az érintett napon a muzeumban e czélra rohammal kívántak bejutni.

— Lónyai pénzügyminisztert meglopták. A folyó hó 4-kén tartott minisztertanács alkalmával egy 700 frttal terhelt levelet hagyott az asztalon, s mire visszatért, hiult helyét találta. A tolvaj aka-demiai szolga volt, kit el is fogtak.

— Boldog város. Minálunk tán hívője is alig akad, hogy úgy van a mint van. A boldog város Leoben Stajersországbán, melynek oly értékes községi birtoka van, hogy jövedelmét el sem tudja költeni, s polgárai még osztalékot kapnak. Az idén is 40,000 frt osztalékot fizetett ki a városi gazda-hivatal.

— Miháldon, Somogy megyében nagy tűz volt a mult hó végén, melyet egy 4 éves fiú játékból gyújtott meg. Leégett 43 lakház, 94 mellék-épület s 2531 mérő gabona. Az összes kár rámegegy 45 ezer frtra, s a házak közül egy sem volt bi-ztosítva.

*) Felkéretnek valamennyi hazai közönségk ezen örven-detes cikik közlésére.

— A szélsőbal egyik kitérő tagja, Kállai Ödön képviselői állásáról lemondott.

— Vetter tónok 18 évi távollét után e hó 5-én Pozsonyba érkezett.

— Hevesmegyében e hó 14-ére rendkívüli ülés van összehívva. Királyi biztost Rajner Pált emlegetik.

— A Budapesti honvédek elesett bajtársai lelki üdvéért f. hó 7-én gyászmisét tartottak.

— Egy társulat alakul, hír szerint, melynek célja Magyarországon a postát bérbe venni.

— Gyilkosság az utcán. Pesti lapokban olvassuk: Szerdán este 8 óra tájban a József és státió utca sarkán szomorú eset történt. Az eset következő: Fakovics András 21 éves csizmadia legény huzamos ideig járt Szabó Anna 19 éves leány után, ki azonban a fiatal embernek minden merészből közlekedését határozottan visszautasította. Fakovicsban e miatt fölébredt a boszu s elhatározta, hogy a leányt — mint maga bevallja — kissé „megjegyezi.” E véghől egy kést vett magához s a mint tegnapelőtt este a mondott utcák

sarkán a leánnyal találkozott, cizvakodni kezdett vele, majd a kést mellébe szúrta, s aztán saját torkát vágta el. Mire a leányt a kórházba hozták, már meg volt halva. A gyilkos azonban még él s felgyógyulása is remélhető.

— A honvéd-megyei honvéd-egylet múlt hó 25-én tartott nagy gyűlésén elhatározott, miszerint: négy vasárnapon egymástán, u. m. október 20-án és 27-én, november 3-án és 10-én délután 3 órától kezdve a helybeli magyar olvasóegylet termében igazolási ülések tartassanak, melyekre a Szászvárosi székbeli és ennek környékén lakó, és a honvéd-egyletnek igényt tartó bajtársak ezenel meghívotnak, megjegyeztenv egyúttal, hogy kik ezen négy napot elmulasztják, azontul csakis folyamodás útján eszközölhetik igazoltatásukat. Kelt Szászvárosban, oct. 5-én 1867.

Krasznay Pál,

h. őrnagy és elnöke az igazoló bizottmányának.

— A honvéd-alapra N. Szebenben következők adakoztak, még pedig magán egyénenként: Baráth Zsigmond 10 frt, Fülöp Sándor 1 frt, Fritsch 50 kr, Gebora 1 frt, G. J. 3 frt, Hagyi György 2 frt, Janda 1 frt, Korbuly Péter 1 frt, Krisóvszky

Gáspár 2 frt, Kraft 1 frt, L. P. 1 frt, mészáros-utca 101 sz. 20 frt, Maklári 50 kr, Noch Imre 5 frt, Neuriber P. 2 frt, Nuridsán Antal 5 frt, Péchy János 1 frt, dr. Schmltseh 3 frt, dr. Szabó István 5 frt, dr. Szabó Vazul 3 frt, Serfűző József 1 frt, Szalathnay Lajos 2 frt, Vas Imre 1 frt, Weber Béla kath. plebánus 60 frtot havi 5 frt fizetéssel, melyből befizetett 10 frt, Zerhes Károly 10 forint, a pénzügyigazgatóságtól Horváth Sándor mint biztos 10 frt, valaki 5 frt, Hersényi Samu 5 frt, Pap János 5 frt. Összesen 117 frt o. é.

Hivatalos értesítések kivonata.

Nemesség adományozás. Biedermann Gusztávnak magyar nemesség adományoztatott s az „Üszöghi” és „Mosgói” előnév használata megengedtetett.

Nyomoztatnak: Magyarosi Sára Pál és ugyanodavaló György István; továbbá Orbán Sándor, Szurd Juon, Muntján Mihály és Benics Ádám katonai szökevények.

Árverések és árlejtések. Udvarhelyszéken H. Reesenyédn Kolcsa István fekvő nov. 28, decz. 28. — Bikafalván Láté L. fekvő nov. 30, decz. 30. — Hunyadmegyében Piskinczen Róth

Dani fekvő nov. 6, decz. 5. — A parajdi sóbányánál a fuvarszolgálatokra árlejtés oct. 24.

Czég bejegyzés: Sz. Udvarhelyen a Puskás Gergely-féle czég a Puskás fivérekre rubáztatván, ekként bejegyeztetett.

UJ POSTA.

— Bécs, oct. 7. Ö Felsége a püspökök feliratát, a választásvezet elkészítése végett a miniszteriumhoz tette át. — Beust marad.

— Páris, oct. 7. Fould volt miniszter nyári lakában rögön meghalt. — A Florenziből érkezett tudósítások a Rómabani állapotokról egymásnak ellentmondók. Az osztrák császárt ide 25-kére várják. — A hadi készüldések nagyban folynak.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Oct. 9-kén: 5% Metaliques 100 frt 55.10. 5% Nemzeti kölcsön 100 frt 64.80. Kamat 57.90. 1860. Kölcsön 81.50. Bankrészvény 680.—. Hitelintézeti részvény 200 frt 174.20. London 10 ft st. 100 frt 23 1/2, kr 124.60. Ezüst 122.—. Cs. királyi arany 5.97.

Oct. 8-kán: Földtehermentesi kötvény Magyarország 68.50. Erdélyi 63.50.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DANIEL.

(334) ^{10/10} (1—*)

BOSKOWITZ A.

optikai és díszáru raktára

a gróf Rhédei-féle házban alant a nagy kávéház mellett
KOLOZSVÁRT AJÁNlja:

Kettős nézősöveit (Opengucker) 5 frtől 100 frtig.
Távesőveit 4 frtől 70 frtig.
Órsejtetőit (Zwiker) 1 frtől felfelé.

Fényképeit a legnagyobb választékban 10 krtól 20 és 40 krig.
Különböző urak és asszonyok számára való fényűzési cikkei a legúj-
tányosb árakban.

Mindenféle mérnöki és rajz eszközeit és czirkalmait.
A cs. kir. katonatisztek és hivatalnok urak kaphatnak nézősöveket
havonkénti részlet fizetés mellett.

Megrendelések mindenbőv elküldetnek postai utánvét, vagy az érték
előre leteleése mellett s a nem alkalmas tárgyak visszacsérletnek.

Tudósítás végett.

Hasonnevi személyekkel Erdélyben sem üzleti, sem atyafiságos összeköt-
tésben nem állók. A czimzett mint fennit kérjük hozzájuk juttatni.

(324) ^{10/10} (2—3)

TAMÁSI TAMÁS

divat- szövet kereskedése Kolozsvárt

id. gr. Teleki Domokos-báz belközéputca szegletén.

Tisztelettel jelentem a n. érd. helybeli és vidéki közönségnek, hogy az ősi
és téli idényre már megérkeztek a legújabb divatu kelmék, melyek bevásárlását a
legkedvezőbb alkalom és körülmények között voltam szerencsés eszközölhetni.

Üzletem minden évszakra, a legegyszerűbb házi öltöztetől a legezisztált séta
öltözkéig, a leggazdagabban választékolt bel és külföldi

mindennemű női és férfi

posztó, selyem, szőr, len és gyapott tiszta, folyó (Current) szövetek, valamint min-
den idevágó árucikk készleteinek felszerelésében, merem állítani, legnagyobbbíkat
képviselet piactunkon.

Feladatul tűzön ki magamnak a birodalom első rendű s legnevezetesebb czé-
geivel közlekedést szerezni, minél fogva azon kellemes helyzetben vagyok, habár ke-
reskedésem homlokzatát nem is díszíti fényes kirakat, hogy olcsóságot általá-
san mindenben bizonyíthatók, képes vagyok minden lehető kíváncsúnak pontos
szolgálat biztosítása mellett megfeleltetni, s igen t. vevőimnek előnyös bevásárlá-
saim következtében, nem a terjesztett napi renden levő hirdetések szempontjából, ha-
nem utalva azon elvekre, melyek üzletemnek alapjául szolgálnak, szakadatlanul ju-
tányos s a lehetőleg szabott árakban szolgálhatni; fő igyekezetem marad egy olcsó-
ság, mint az árak valódisága és szilárdsága által, igen t. vevőim teljes megelégedé-
sét, bizalmukat, és pártfogásukat jövőre is megtartani, s a midőn számos látogatásért
esdek, bátor vagyok különös figyelembe ajánlani

vászon raktáromat

melyben általánosan elismert valódi rumburgi, hollandi, creasz és sziléziai, valamint
a bécsi-házi név alatt ismert, egyenesen csehországi legbízhatóbb gyárakból kapott
legjobb tartósságú fonalvásznakkal szolgálhatok. Asztalnemű készletek, ágycitőrök,
minden szélességű kanavász, amerikai rongcsolt és többféle gyapott gyolcsok, butor
szövetek.

A legkittünőbb fajú női, leány és gyerek lábbeli, kesztyűk, kész paplany
és matrácok.

Dús raktár női kész felöltők és zuvakkából, a legújabb — Brunn, Iglau,
Reichenberg és Bielitz első gyáraiból került gyapjú szövetek, a legnagyobb választé-
kban, melyekből egy női-mint egész rendbéli férfi öltözékek gyors elkészíttetését,
a legillendőbb árak mellett felvállalom.

Honi czondra szövetek. Kicsinyben és nagyban, a szíves megrendeléseket
ugy helyben, mint vidékről pontos gyorsasággal kezelem.

Kelme mintákkal s árjegyzékkel a legzisebben szolgálok
mely tisztelettel:

AMÁSI TAMÁS.

(303) ^{10/10} (5—12)

ANDRES EDUARD

gomb és paszomány-cikkek gyára

Bécsben, Neubau, Siebensterngasse, 21.

ajánlja a jelen idényre a kereskedő uraknak, férfi- és nő-szabónak, a leg-
újabb párisi minták szerint saját gyárában készült

legújabb divat-gombjait

urak és hölgyek számára.

Paszomány-cikkek u. m. Crepin-ek, Grelot-ek, rojtok, bojtok, szegély-
zetek, szalagszokrok, csattok, hátszalagok, derékszorítók és kész csipke-
övek paszomány-munkából, divat-gallon-ek, zsinorok gyapjú és selyemből,
szegő-szalagok és ruha zsinorok.

Megrendelések postai-utánvétél vagy pénzküldés mellett azonnal telje-
sítettnek. Árjegyzékek kívánságra ingyen.

Attesti sèrvéseseknek.

Hosszú évek óta van alólrt egy sèrvés-kenőcs birtokában, melyet környe-
zetében rendkívüli szerencsével alkalmazott. Fölgyógyultak folytonos ösztönzésére, az-
zal ezennel szélesebb körbe lépek, s e nevezetes, általában semmi ártalmas szert
magában nem foglaló gyógyszer minden sèrvésesnek ajánlom. Egyszerűen reggel és
este fölkenendő, s használata nem okoz legkevesebb alkalmatlanságot is. Egyedül
kapható kis edényekben 3 frt 20 krrjával használati utasítással együtt Pesten
Formágyi F. gyógyszerész urnál, Széchenyi sétány 26 sz.

Mintán 26 évig szenvedtem sèrvésben, mialatt folytonosan felkötöt kelle hasz-
nálnom, legmelyebb bálaival jelentem, hogy Sturzenegger G. úr kenőcse rövid időn
tökéletesen meggyógyított. Schwellbrunn, Appenzell, april 23-kán, 1865.

H. J. Z. 46 éves.

Hálásan bizonyítom, hogy Sturzenegger Gottl. úr kenőcse engem 51 éves ko-
romban egy viz- s egy lagy-éksérvőtől tökéletesen megmentett. Weinfeld, Thur-
gau, julius 24-én, 1866.

J. G.

Örömmel ragadom meg a tollat, s tudatom Önnel, hogy engem, hála Isten-
nek, kenőcsével 16 éves fájdalomtól tökéletesen meggyógyított. Ezerszer köszönöm
ezt Önnök. Isten s ég meg fogja Önt áldani, mert megérdemelte. Ha minden ember-
nek megmondhatnám, kik e bajban szenvednek, hogy Sturzenegger úr jó kenőcsét
használják, megtenném. Konstanz, junius 29-én, 1867.

F. H.

Tekintetes urat fölkerem tisztelettel, hogy szenvedők számára nekem ismét 7
edénykét küldjön jeles sèrv-kenőcséből, és pedig a gyengébb fajtól 2-től, az erő-
sebből 5-öt. Az eddig Öntől kapott adagok soha nem remélt kedvező eredményt
szültek, s így Ön által a szenvedő emberiség egy oly szert nyert, a mely nemcsak
minden elméletet kigúnyol, hanem a sèrvben szenvedő emberek Önnök le nem ír-
hatlan szavakkal hálára kötelezve. Stendnitz-Siegendorf, Haynaui kerület, Porosz
Slezia, julius 31-én, 1867.

Dr. Kraudt.

(282) ^{10/10} (6—6)

JANKÓ VINCZE gépgyárában

Kolozsvárt kaphatók:

Hordozható Borsajtók	85 forintért
Vidats-féle szelelő és tisztító Rosták	63
Törökbúza Fejtőgépek	45 és 85
Amerikai mintájú Szecskavágók	90
Angol	55
Vidats Vasekék	14, 16, 18, 20
Eketaligák	10
Vas-ekékhez Szántóvasak	1 1/2, 1 1/2, 1 3/4
Kettős boronák farámában vasfogakkal	28
Tányéras Hengerek	100
Hatos Malom-korongok	8 1/2

A gyárba beszállított gépek javítása készséggel elfogadtatik.

(330) ^{10/10} (3—3)

Van szerencsém a n. érd. közönséggel tudatni, hogy a bel-monostortczában
báró Apor-báz alatti

férfi ruha raktáromban

most érkeztek meg Brünből és Reichenbergből a legfinomabb és a legnagyobb
választékban férfi gyapjú szövetek; elvállalom a legújabb magyar, német és
francia divat szerinti öltönyt, a melyeket a legbiztosabban és dívatosabban
kiállítani legfőbb törekvésem leend. Mintán a t. közönség eddigi becses pártfo-
gását megköszönöm, ugy ezutánra is bátor vagyok, becses pártfogásáért ese-
dezni, biztosítván, hogy jutányos árain s pontos szolgálatom mellett azok ki-
érdemlésére legfőbb törekvésem tűzöm ki.

Kolozsvárt, october 1867.

KOPITINSKI ANTAL,
férfi szabó.

(92) ^{10/10} (3—3)

A „Debatte” és „Wiener Lloyd” szerkesztősége a következő hozzá beküldött,
fogorvos J. G. POPP (Wien-Stadt, Bognergasse Nr. 2.) nagy dicséretre szol-
gáló iratkat közöl:

Egyes egyedül emberséges szempontból és azon kíváncsától indítatva, hogy
magam szenvedő embertársaim irányában hasznosnak bizonyítsam be, hozom nyil-
vánosságra a következő tényeket, és kérem ezen okból önök közbenjárását meg-
nyerhetni. 18 évi gyógykezelésem folyamata alatt igen sokszor váltam magamra gyó-
gyítás véget szájtájdalmakat (Stomace), szabály szerént ezen makacs fájdal-
mat a leghathatósabb szerekkel enyhítettem, mi sokszor több héti időt kívánt,
és költséggel járt. Végre azon öltetre jöttem, hogy a sokat dicsért

dr. Popp-féle Anatherin-Szájvizel

használjam és a legkittünőbb sikert arattam vele.

Tebát mindenkinek, ki szájtájdalmakban szenved, a legjobban ajánlhatom ezen
szert, melynek használata sermiméti kellemetlenségekkel nincs öszekötve, és sem-
mi utó következményei nincsenek.

Duna-Földvár, mártius 5-én, 1866.

Egy palaczk ára 1 frt 40 kr.
Csomagolás 20 kr.

Erdélyországra nézve főraktár: WOLFF J. gyógyszer. továbbá: kapható dr.
Hintz György és Engel J. gyógyszer. uraknál Kolozsvárt, és az ország minden
gyógyezertárában.

(332) ^{10/10} (2—3)

Jószág vásárlás iránti hirdetés.

Kerestetik Erdélyben egy olyan eladó
birtok, mely a lehetőségig termékeny he-
lyen, jó közlekedési utak mellett, vagy
ahoz közel essék: terjedelme 4,000-től
6,000 hold legyen, minél kevesebb erdővel.

Az ajánlat — a minőség, mennyiség
és a tiszta évi jövedelem, valamint az ösz-
szes ár pontos megjelölése mellett, J. Kin-
czighez küldendő Tövisgyházára
Arad mellett. Vasúti állomás Kurtics.

(331) ^{10/10} (2—3)

KÁTTERO MÁRTON,

női- és férfi-divat- és szövet-kereskedése.

Kolozsvárt, főtér, a Zalog-intézet alatt.

Ajánlja gazdag és izletes választékú ősz-
selyem-, szőr-, lüszter-, sat. és egyéb jó mosó szövetek, női-felöltők, kesz-
kenők, Chvalok, kesztyűk és lábbelik, továbbá:

finom gyapjú szövetek-
főrfi-öltönyöknek u. m.
Palmerston, Pelcz, dubl-, velur-, trico sat. s minden más divatos szövetek.
Valódi rumburgi, Creasz, hollandi és bécsi-házi-vásznak, nagy választé-
ásban, a lehető jutányos árakért, pontos és gyors szolgálat mellett.

(333) ^{10/10} (2—6)

Gr. Bethlen Kámilló ur rad-
nothi uradalmában 80 — 90 darab gu-
lyába való marha telelés végett illő árban
elfogadtatik. Értekezhetni ez iránt bér-
mentes levél útján gazdatiszt Márkus
Ferencczel Radnothon.

STEIN JÁNOS könyvtárában Kolozsvárt.

Pozner Károly Lajos
első magyar és kir. szabálatmász

vonuló intézetének és kereskedelmi könyvgyárának fő raktára,

a hol is intézetek, gyárosok, kereskedők és iparosok számára megkívántató,
valamint háztartási és gazda-tiszti számadásokhoz, ugy szintén közégi hivata-
loknak szükséges — bármily alaku — kisebb és nagyobb vonalozott és vonal-
zatlan könyvek — nagy választékban — határozott gyári áron kaphatók.